Ročník XI. — Číslo 46. Kvasilov dne 4. prosince 1936.

Opłata pocztowa uiszcz. ryczałtem. 35 gr.

Rukopisy se nevracejí.

ADRES REDAKCJI: KWASIŁÓW - CZESKI

Hlas Volyně

Nemožnost je slovo, které existuje toliko ve slovníku bláznů. Napoleon.

Nemožno!... Ani z úst nevypouštěj tak pitomého slova. Mirabeau.

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Něco o sokolstvu na Volyni.

Všecky neblahé předtuchy vzhledem na neutěšený stav sokolstva (o čem bylo již nejednou psáno) se splnily. Mnoho jednot na Volyni vzalo za své, a jaká jest vůbec činnost našeho druhého okrsku?

Porovnávame-li činnost sokolských jednot v r. 1931 — 1934 s následujícími léty 1935 — 1936, musíme konstatovati, že ta činnost vůčihledě upadá. Pravda, některé z pozůstalých jednot projeví občas živější činnost, ale vše to jest jen chvilkové. Zjistiti se dá nesporně, že naše Sokolstvo upadá. Povstává otázka jak čeliti tomuto neutěšenému stavu, jak zachránit aspoň to, co pozůstalo. Té důležité otazce mělo-by se věnovati co největší pozornosti, poněvadž samým konstatováním ještě nic se nezmění. Na neutěšený stav našeho Sokolstva se složilo mnoho příčin: 1) Především malé pochopení celou veřejnosti sokolské ideje, o tom svědčí seznamy přispívajících členů, kterých počet ročně klesá. 2) slabé, ba skoro žádné podpoření Sokolstva našimi předáky. 3) Nedostatečné pochopení téže sokolské ideje cvičícím členstvem, zároveň i ne vždy taktní zachování se vůči starším zkušeným členům výboru. Však často naše mládež nemá pochopení pro rozhled a zkušenost starších. Tím se tratí to porozumění a harmonie, která má panovati mezi výborem a cvičícím členstvem. 4.) Nevytrvalost cvičícího členstva, zvláště dorostenek a žen. Uplný nezájem obecenstva k své organisaci. 5.) Slabá propaganda sokolské myšlenky na Volyni.

Bezpochyby každý z nás si dá tuto otázku — a co dál? Jak jednati, aby život našeho Sokolstva byl čilejším, aby jednoty se vzchopily k jinému, rušnějšímu životu. Těžko na to předpisovati hotové recepty. Naše jednoty musejí býti pamětliví hesla Tyršova o věčném ruchu a tuto zásadu uplatňovati ve své činnosti. Podniků musí být rozhodně více a výbor každé jednoty musí být mnohem aktivnější nežli je doposavaď; starosta, jednatel, vzdělavatel jsou hýbnými pakami výboru, zas od náčelníka a jeho zástupce mnoho zaleží při cvičeních. Padnou-li oni do stavu lhostejnosti, okamžitě ten stav se předává všem ostatním členům jednoty, mezi kterými vždy najde se jisté procento nedbalých, kteří na takový zjev jen čekají. Zodpovědní činitelé nesmí zapomínat na to, že na Volyni je pořád nedostatek kvalifikovaných sil a dle toho uspořádati co nejdříve cvičitelský kurs. Však nedostatek kvalifikovaných pracovníků mnoho zavinil.

Nechť těchto několik úvah vzbudí živou diskusi, které již se nejednou dovolávalo, ale bohužel ta výzva vyzněla nadarmo. Cílem onoho článku není někoho kritisovati, ale touhou pisatelovou jest vzbudit zájem veškeré uvědomělé části naši veřejnosti, aby svou aktivní postavou vůči sokolské myšlence povzbudilo veškeré naše Sokolstvo k čilejší činnosti a to jest nutno z mnoha mnoha ohledů. Z blížící se dobou X. všesokolského sletu, na který naše Sokolstvo musí být také patřičně připraveno a chce se opravdu věřiti, že také toho sletu se zúčastní nějakým zvláštním vystoupením.

— el.

Z blízkého Východu.

Čtenáři novin letos nemusejí naříkati na nedostatek politických událostí. Po Habeši přišla válka ve Španělsku a zároveň velké muslimánské hnutí v blízkém Východě. V čísle 44. jsme uveřejnily článek o státním převratě v Iraku, nyní z téhož pramena uveřejňujeme dálší článek o Libanonu. R.

*

Zdá se, že blízký i střední Východ podlehl vlně náboženských vášní. Nepokoje, jež v krátké době propukly na mnoha místech asijské pevniny, dávají podnět k úvahám:

Nelze si nepovšimnout, že vždy a všude jsou to mahomedáni, kteří tvoří jednu stranu. Jejich protivníci bývají různí: dnes, v Bejrutu, jsou to Maroniti, křešťanští Arméni — v Bagdadu to byli Angičani — v Palestině židé a v Bombaji Hindové.

Z toho pozorování vyplývá závěr, že původci všech těchto drobných i větších nepokojů jsou mohamedáni. Vyznavači Prorokovi se bouří, rozdmychávají půtky pod kdejakou záminkou a bílý svět zvolna obrací tvář k Východu. Vyznavači Prorokovi si uvědomili svou sedmdesátimilionovou sílu a s prudkostí jim vlastní naznačují, že i oni touží po politické svobodě a po místě na slunci...

Libanonský stát, jenž tak často bývá nazýván Sirie, leží na pobřeží Středozemního moře severně od Palestiny, a téměř totožný se starověkou Fenicií. Steině jako Syrie je francouzským mandátovým územím. Mezi Syrií a Libanonem existují však celní hranice. V Libanonském státu, hlavně v Bejrutu, žije však tak velké množství křesťanských Arménů, že tvoří silnou politickou jednotku. Francouzsko-libanonská smlouva, jíž se Libanonu dostává částečné nezávislosti, oslabuje tudíž postavení libanonských mohamedánů, kteří ztrácejí svou politickou sílu, opírající se o převahu mohamedánů ve státě syrském. Ejhle, pozadí mohamedánského odporu proti libanonské nezávislosti!

Město Bejrut, ohnisko nynějších půtek, je zároveň největším přístavem Libanonu a je sevřen v chapadlech nejbezohlednější ziskuchtivosti, jejímiž představiteli jsou oni černovlasí, úlisní lidé, jejichž kolébka stála pod Ararttem. Arménci kralují Bejrutu. Kralují tvrdě. Jejich obchodní a peněžní nadání, v němž věru nemají soupeře, jim dává moc. Jsou bohatí. Bohatnou v jediné generáci a rozmnožují svá jmění s hrabivostí syslů. Arméni v Bejrutu jsou úspěšní, neboť spojují východní lstivost se západní velkorysostí.

Nuže, libánonští Arabové povstali proti křesťanským Arménům a prolili arménskou krev. Byli poštváni svými vůdci, kteří jsou zasvěceni do plánů panislamského hnutí a jimž jistě jde o vyšší cíle. Mohamedánští vůdci jsou chytří a znají dobře dosah politického odtržení Libanonu od Syrie. Prostí, nevzdělaní Arabové nerozumějí politickým intrikám, ale jsou vždy ochotni bojovat proti jinověrcům. Na popud vůdců podniknou politickou demonstraci. A současně vybíjí svou náboženskou nenávist i pochopitelnou nenávist vyssávaných vůči vydřiduchům.

Nár. Pol.

Osvětová hlídka.

Omlazovací metody roku 1935.

(Výběr.)

Nechat se omladit stává se v nynější dobé velmi populární, Bylo mi řečeno lékařem, který tuto věc studuje, že ve Spojených Státech je dnes na čtvrt milionu mužů a žen starších padesáti let, kteří se snaží oddáliti příchod stáří tím, že se různým způsobem nechávají omlazovat.

Myšlenka omlazení sahá do davných dob.

Lékaři krále Davida doporučovali mu omlazení.

Gil de Retz, maršál francouzský a protektor panny Orleanské, muž světa a esthet, koupal se v krvi, doufaje, že tak znovu nabude své mladosti.

Také doktor Faust toužil být opět mlád a za tím účelem spolčil se dokonce s ďablem, který mu radil pít léky. Tato metoda je posud v modě,

Ponce de Lyon věřil, že omládne, bude-li píti léčivou vodu a také tento způsob má posud mnoho přívrženců.

Krátce před vypuknutím války doznaly omlazovací metody velké změny. Tehdy vídeňský profesor Evžen Steinach překvapil a zároveň potěšil celý svět svými objevy. Již před tím Dr. Sergej Voronov užíval své vlastní metody k omlazování a zatím co dnes většina lékařů metodu Dr. Voronova zavrhuje, metoda Dr. Steinacha naopak nabývá stále většího významu a rozšíření tím více, poněvadž v poslední době Dr. Steinach svou metodu zdokonalil.

Omlazovací metody roku 1935 jsou mnohem účinnější než ty, jichž se užívalo před pěti léty a různí se velice od těch, jichž se užívalo před deseti léty.

Mimo to, rok 1935 obohatil nás úplně novou metodou. Nenejvýš překvapující vynález dneska jest omlazování ultra krátkými radiovými vlnami, jichž používá se místo diathermie. Již starým Číňanům bylo známo, že teplo povzbuzuje některé pochody v lidském těle a diathermie je metoda, jenž umožňuje lékaři zaváděti do těla vysoké jednotky tepla, aniž by pacient pociťoval jaké nepohodlí. Ultra krátké vlny nejen nahrazují diathermii, ale daleko ji předčí. Jejich účinnost jest jedinečná téměř zázračná, poněvadž nejen omlazují, ale mají tu významnou vlastnost, že oslabují ba ničí některé druhy choroboplodných bakterií v lidském těle.

Ještě před patnácti léty mnozí měli za to, že omlazování zůstane navždy pouze snem lékařské vědy. Dnes o omlazování mluví se málo, ale za to tím více se pracuje. Starého názvu „omlazování“, jenž mimo zdánlivý příslib věčného mládí připomíná mastičkářství, přestává se užívat a ujímá se výraz „reaktivace“, jenž jest skutečně přiléhavý a správně označuje, co jest jím míněno.

Velká většina těch, kteří se podrobuji omlazovací léčbě, posud činí tak potajmu. Ale jejich počet každým rokem vzrůstá tak, že než uplyne doba několika let, armáda omlazených vzroste na ohromné množství.

Lidé omlazení tvoří snad ten nejpodivnější spolek na světě. Jeho členové nenosí odznaku. Vyhledají lékaře, podrobí se léčbě, jenž v 80 proc. jest, účinná, lékare zaváží k mlčení a jdou svou cestou. Obávají se úsměšků těch, kteří o pravém stavu věci nemají nejmenšího ponětí.

Ale časem přece najde se někdo, kdo má odvahu a docela otevřeně hlásí se za člena spolku omlazených.

Následkem toho, že reaktivace může v mnoha případech prodloužiti život, dostaví se určitě dříve nebo později akutní sociální a industriální problémy a tak věda podává světu nový, tvrdý oříšek k rozlousknutí.

Skutečné omládnutí však neexistuje. Sedmdesátiletí nemohou státi se třicetiletými, aspoň ne teď. Ale způsob omlazení roku 1935 může prodlou- žiti lidský věk o deset až patnáct let. Zvířata na nichž konají se pokusy s omlazením žijí o čtvrtinu déle jejich průměrného života. D. W. Wickets.

Koloniální dni v Polsku.

Námořní a koloniální liga pořádala v posledních dnech v hlavním městě a na celém území Polska lidové projevy, na nichž byly uplatňovány koloniální nároky. Liga má nyní přes 500 000 členů. Její filiálky jsou rozšířeny po celém světě.

Manifestace pořádané koloniální ligou začaly 22. XI. v neděli ve Varšavě a potrvaly celý týden. Zvlášť imposantní průběh měl projev v hlavním městě, uspořádaný ve velkém sále varšavské radnice. Shromáždění schválilo rosoluci, v níž se m. j. praví: „V nynější situaci Polska problém kolonií znamená pro polský národ jeden z nejdůležitějších úkolů. Polsko musí míti vlastní suroviny, potřebné k industrialisaci země. Polsko musí

Besídka.

Karel Doubravský:

Štěstí rozkvetlé v senoseči.

Maryna si nevzala Išu z lásky. Nezapírala toho a nedovedla toho ani zapřít. Její rodiče byli přesvědčeni o dokonalosti mladého hospodáře Sekoty a Maryna byla poslušnou dcerou.

Ale jejich manželství bylo vyprahlým záhonem. Marynina neláska sežehla všechnu vůni. A deštiček, který by ji vzkřísil, nepřicházel. Neměli dětí. Maryna byla hezká jako za svobodna. Ještě hezčí. Práce jí svědčila jako červeň vlčímu máku. Ale co to bylo platné. Išovi nemohla přijít na chuť.

Už to jméno! Tadeáš Sekot. Křestní jméno jí připomínalo zatuchlost stránek švabachového Nebeklíče nebožky babičky. A příjmení ji vždycky řízlo jako strniště bosou nohu. Změnila si křestní jméno na Išu. Aby aspoň pro venek to znělo moderně. Iša nic nenamítal. Marynu to zlobilo. Byla by ráda, kdyby Iša byl víc citlivý. Kdyby se s ní někdy pohádal. A možná, že se jí stýskalo i po blýskání očí při zaťatých pěstích.

Iša byl vychován jako samotář. Odtud zdánlivá jeho nevýbojnost. Měl Marynu hodně rád. Ale dobývat neuměl.

A tak chodili kolem sebe jako lidé kolem zboží v obchodních domech. Prohlíželi se. A čím více se Maryna Išovi líbila, tím víc to prohrával Iša u Maryny.

Jejich řeč se točila kolem cívky denních starostí v hospodářství. Kdy se bude vstávat, na které pole se půjde, kdy se má přinést svačina, kolik lidí by se mělo přijednat a kdy budou obžinky.

Maryně tenhle hovor dráždil krev. Ne že by nerada pracovala. Ne že by neměla zájem o hospodářství. Ale že chtěla, aby Iša projevil také zájem o ni. Aby jí odporoval. Aby se ukázal silným.

To Iša nedovedl. Čeládce neřekl nikdy příkrého slova. Když poroučel, jako by prosil. A třebas v jeho rozkazu nebylo hartusivosti, lidé mu ochotně vyhověli. I tenhle úspěch Marynu dráždil. Chtěla vidět opak, aby měla pro sebe omluvu.

Pracovali vedle sebe. Ale nebylo to tak radostné, jako když dvojice špačků střídá se v přinášení potravy hladovým dětem. Byl tu klid nelásky. Byl tu rytmus nezájmu.

Iša neměl rodičů. Trpěl sám. Viděl Maryninu lhostejnost. Zadívala se mu ostřicí do selské krve, která není hluchá k volání lásky. Ale byl vyzbrojen velkou vnitřní silou. Samota je vždycky lékem jen silných lidí. Uzavřenost, ve které vyrůstal Iša, byla pecí, která podivuhodně peče. Na povrchu zanechává měkkost a skoro nemužskou něhu, uvnitř však ocelovou silu Škoda, že Maryna měla oči jen pro povrch. Lidé nejsou jen kabáty a rozhazující ruce. Lidé jsou i to, co dovedou skrývat. Co je živí zevnitř.

Marynini rodiče viděli, jak místo růží vykvetl blín. Ale nenaříkali. Zbyla jim pevná víra, že se vše změní. Zbyla jim odevzdanost do vůle oží. A ta byla pro ně silnější než skutečnost. Když ve svém kostelíku při svitu svěc mluvili voňavými obláčky kadidla s Bohem, nepochybovali, že jim je rozuměno.

Přišla senoseč. Léto rozsvítilo nejsilnější lustr. Kopretiny snily o údělu nevysvobozených princezen. Jetel se zardíval do krvava nad pýchou lipnic a ostrých srh. Potok zlenivěl. Jen tůňka blýskala nebezpečně svým okem.

dále dosáhnouti přístupu k zámořským kolonisačním územím, kam by mohlo posílati přebytky svého obyvatelstva a ozdraviti tak sociální poměry ve své zemi. Polsko musí míti kolonie, jež zajišťují možnost hospodářského vzestupu země“. — V resoluci se konečně prohlašuje, že polská vláda ve své další akci k uplatnění koloniálních nároků Polska najde povnou oporu v solidaritě celé veřejnosti. Podobné resoluce byly přijaty na lidových shromážděních ve všech polských městech.

Eliška Krásnohorská.

(K 10. výročí její smrti.)

Dne 26. listopadu t. r. bude tomu deset let, co odešla z českého veřejného a literárního života slavná česká basnířka a spisovatelka, Eliška Krásnohorská. Celý život její byl vyplněn nepřehlednou řádou utrpení a odříkání, ale také stálou prací, nových myšlenek a potěšitelných úspěchů. Budeme se vždy skláněti před požehnanou prací veliké Češky, která se tolik zasloužila o prohloubení dívčího vzdělání, rozšíření duševního obzoru a povznesení životního blahobytu české ženy.

Do literatury uvedla Elišku slavná Korolina Světlá již r. 1863.

Hned při prvních tištěných verších „Lumíru“ a Nerudově „Rodinné kronice“ má Eliška svůj pseudonym „Krásnohorská“, který volila podle predikátu rytířské rodiny Pechů z Krásné Hory, o níž doma často slýchala vypravovat.

Vynikla jako básnířka, překladatelka, spisovatelka libret, dramat prózy zábavné i vzdělávací, jako hlava a organisátorka ženského hnutí v Čechách a jako zakladatelka prvního dívčího gymnasia „Minervy“, které se nyní na počest své zakladatelky nazývá „Krásnohorská“.

Krásnohorská stála vždy na stráži čistoty jazykové, krásné mluvy, plného a silného vzletu. Ideově pak v celém rozsahu své činnosti představuje nám optimismus v ohledu národním i vše idekem. A tento optimismus jest velikým vítěztvím pravého umění nad vlastními strastmi a nad bolestmi doby a ženy, která od mládí trpěla nezhojitelnou trapnou nemocí.

Přes všechno utrpení šla životem s jarou myslí a s pevnou důvěrou v šťastnou budoucnost českého národa, jak jí hlásala nespočetnými svými básněmi.

Kronika.

Projednávaní rozpočtu v Sejmu.

Dne 1 prosince konala se první schůze Sejmu. Při zahájení byla přítomná vláda s premjerem gen. Sławoj-Składkowským v čele. Jako první bod denního pořadu byly volby sejmových výboru. Poté se ujal slova min. předseda gen. Sławoj Składkowski a ministr financi inž. E. Kwiatkowski. O řečích se zmíníme příště.

Zmenšení státního polského dluhu o 388 mil. zl.

Zadlužení státní pokladny na 1.XI. b. r. obnáší 4.661.925.364,14 zl., z toho na dluhy vnitřní připadá 1.740.898.450,86 zl. Dluhý zahraniční nasledkem devalvace některých valut se za b. r. zmenšily o 387.919 587,12 zl.

Zpevnění přátelského poměru polsko-rumunského.

Navštěva rumunského ministra zahraničních věcí Antonescu ve Varšavě a jeho rozhovory s ministrem Beckem za zvláště obtížné chvíle mezinárodních styků přesahuje význam obvyklého rozhovoru vedoucích státníků. Výsledky rozhovoru mohou opravňovati nejodvážnější naděje na posílení základních složek stabilisace míru v této části Evropy. Polsko-rumunské spojenectví dovoluje oběma státům, aby splnily úspěšně společnou aktivní a konstruktivní úlohu ve středních a východní Evropě. Oba státy se rozhodly zůstati v nejužším styku, který je nevyhnutelný ke splnění jejich poslání, jest nutným prvkem nezávislosti a rovnováhy, která jest jedinou zárukou zachování stability.

1. prosinec Jugoslavie.

Dne 1. prosince 1918 bylo vyhlášeno sjednocení Jugoslávců v jeden stát Myšlenkou jihoslovenského sjednocení nebyli vedení pouze Srbové, Černohorci a jihoslovanští dobrovolníci za světové války. Tuto myšlenku vyznávali politicky prozíraví Jihoslovaní dávno před světovou válkou. Nečetné politické pokusy, nesčetné projevy Srbů, Chorvatů a Slovinců v Rakou-

---

Les ladil vůni pryskyřice a prvních hub.

Sekotovi sušili u potoka. Louka tam tvořila špalír dost nepevným břehům. Iša si otíral pot s čela a zálibně se díval na červený bod, pohybující se po lesní pěšině. Maryna nesla svačinu.

Od tůně sem zaléhal veselý křik koupajících se dětí. Výstrahy rodičů zůstaly doma mezi čtyřmi stěnami. Kdo by se koupal jen v potoku, kde je tak málo vody! Vždyť ani na kraji tůně není nebezpečí.

Ale tůně je zrádná. Děti nechápou, co se děje, když Láďa Suchánků v prostředku mizí pod vodou. Domnívají se, že laškuje s vlnami. Snad se potápí. Láďa se opravdu zase vynořuje, ale nějak zoufale.

Teprve teď se dětem jasní v hlavě. Hrnou se ke břehu a ječí. Křik jejich řeže vzduch. Doiétá k zavadlé trávě na louce.

„Láďa se topí!“

Iša vyskakuje a letí k tuňce. Jekot dětí nepřestává. Slova z nich nedostaneš rozumného. Iša shazuje se sebe kalhoty a vrhá se do vody. Jak je lahodně teplá! I taková voda může něco udělat? Tak hezká na povrch?

Křik dětí trochu mlkne. Zvědavě hledí na tuňku, která pohltila Láďu.

Když Iša doplaval doprostřed, od vážnější už křičí: „Tam, tam to bylo!“ Iša se potápí. Nohou se mu zmocněje chladný spodní vír. Aha, tys ten zrádce! Vynořuje se napovrch. Nabírá vzduchu a znovu opakuje svůj pokus. Nasáh něco měkkého. S úsilím se dostává vzhůru.

„Už ho má, už ho nese,“ jeći děti nad tuňkou.

Iša pracuje namáhavě jednou rukou a nohama. Neví, že nad tuňkou kromě dětí je jeho Maryna. Že ji bodá u srdce a že má o něho strach. Kde se vzal tento cit?

Maryna neví. Cítí jen, že Iša naprosto není slaboch, za jakého ho považovala. Stydí se sama před sebou. Láska jí otvírá to, co bylo dosud zavřeno. Trne obavou, aby Iša šťastně tůňku přeplaval, aby ho vlny neschovaly do svého náručí. Ne, nesmí. Pro Išu bude připraveno jiné náručí.

Maryna hoří.

Iša se dostává po několika dlouhých vteřinách ke břehu a vytahuje Láďu. A sotva sám vyskočil, nemá pro nic jiného smyslu, než aby Láďu zachránil. Snaží se z něho dostati vodu, zavádí umělé dýchání.

Děti tvoří kruh kolem něho.

„Doběhněte k Suchánkům, aby sem přišli a někdo leťte pro doktora,“ rozkazuje Iša. Klubko se rozlétne.

Když Iša ucítil, že Láďa dýchá a puls slabě bije, vydychl sám z hluboka. Teprve teď natáhl rychle na sebe kalhoty a uviděl Marynu.

Přistoupila k němu chvatně: „Je živ?“

„Je to dobré.“

„A tobě se nestalo nic? Měla jsem takový strach!“

Iša se usmál a stiskl Maryně ruku. Oba se pak sklonili nad Láďou. Dýchání se stávalo pravidelným. Maryna hladila Láďu po vlasech.

Doktor přijel autem dřív, než přiběhli Suchánkovi. Byli beztak někde na senách. Odvezli Láďu k nim domů. Děti běžely ke vsi. Iša s Marynou se vraceli zase na louku. Za ruce se vedli. A když je objal chládek lesní pěšiny, přitulila se Maryna k Išovi: „Dej mi pusu!“

A Iša jich Maryně dal nespočetně víc.

Když k večeru Suchánkovi a sousedé z vesnice přišli děkovat Išovi za jeho statečnost, Maryna už nežárlila. Byla hrdá na svého Išu. A byla šťastná, že může být jeho. Vždyť je to zlatý člověk!

sko-Uhersku svědčily o jejich vřelé touze po sjednocení v jediný svobodný a nezávislý stát. Prvního prosince 1914 srbská vláda slavnostně prohlásily v Národní skupštině v Niši, že válka, do které Srbsko vstoupilo, jest též bojem za vysvobození všech bratří Srbska, Chorvatska a Slovinska z cizího jha. Současně vydal chorvatský výbor v Římě, sestávající v význaných Chorvatů, kteří uprchli z Rakousko-Uherska (Trumbič, Hinkovič, Vojnovič), známou deklaraci, v níž se praví: „... že veškerá úsilí Rakousko-Uherska o odtržení idálu chorvatského národa byla bezúspěšná.“ Po tomto prohlášení následovala podobná prohlášení všech chorvatských organisací z celé Ameriky. 6. května 1915 sešel se v Niši jihoslovanský kongres, který se rozhodl pro nedělitelné a úplné sjednocení všech Srbů, Chorvatů a Slovinců. Od těchto projevů s počátku války se pak nepřestal ozývat požadavek sjednocení. Byl uskutečněn porážkou Rakouska, Německa a jejich spojenců v r. 1918.

Francie opevní hranice francouzsko-švýcarské.

Ministr národní obrany Daladier provázen náčelníkem hlavního štábu generálem Gamelinem podnikl inspekci na francouzsko-švýcarských hranicích, aby učinil rozhodnutí o zesílení a zdokonalení opevňovacích prací na tomto úseku francouzských hranic.

Moskva ustoupila ve věci popravy Němce Sticklinga.

Německá zpravodajská kancelář sděluje: Podle úřední sovětské zprávy vyhověl předseda ústředního výkonného výboru Sovětského svazu žádosti o milost pro německého státního občana Sticklinga a změnil jeho trest smrti v desetiletý žalář. — Je známo, že Německo hrozilo přerušením diplomatických styků s SSSR., bude-li rozsudek smrti proveden.

Z Chabarovsku se oznamuje, že dne 24. listopadu překročil japonsko-mandžuský oddíl 50 mužů hranice na jihovýchod od hraničního kamene číslo 20 a vnikl na sovětské území do hloubky asi 1700 metrů. Oddíl, když viděl blížící se sovětské pohraniční strážníky, začal na ně střílet.

Po přestřelce, která se pak strhla byli Japonci a Mandžuové přinuceni ustoupiti zpět za sovětskou hranici. Na místě srážky na sovětském území byly nalezeny mrtvoly několika padlých Japonců jakož i četné předměty japonské výzbroje a výstroje.

Německo a Japonsko podepsaly smlouvu proti komunistické internacionále.

Japonský velvyslanec v Berlíně vicomt Mushacoji v pověření císaře japonského a velvyslanec německé říše Šl. Ribentrop v pověření říšského kancléře podepsali smlouvu proti komunistické Internacionále. Smlouva zní:

Vláda německé říše a císařská vláda japonská v poznání, že cílem komunistické Internacionály, zvané Komiternou, je rozklad a znásilnění existujících státu všemi po ruce jsoucími prostředky, v přesvědčení, že se ohrožuje nejen vnitřní mír a sociální blaho, nýbrž i světový mír, jestliže se trpí vměšování komunistické Internacionály do vnitřních poměrů národů.

Smlouva vstupuje v platnost v den podpisu a platí pět let.

Smluvní strany se před uplynutím této lhůty včas vyrozumí o dalším vývoji své spolupráce.

Mussolini pojede do Budapešti.

Ministerský předseda Darányi prohlásil v rozmluvě, kterou udělil zvláštnímu čínskému zpravodaji listu „Függetlenseg“, že společně s Mussolinim projednal hospodářské a politické otázky, zajímající Italii a Maďarsko. Při všech těchto rozmluvách konstantovali oba státníci plný souhlas. Darányi pozval duceho jménem maďarské vlády do Budapešti. Mussolini nabídku přijal a přijede prý z jara příštího roku do Budapešti.

Italie potřebuje americké peníze.

Úmysl přikládaný Mussolinimu — zahájiti ve Washingtonu jednání o úpravu válečných dluhů italských — je na pařížských politických a finančních místech vykládán jednák snahou italské vlády potírati takto protiitalskou propagandu ve Spojených státech, která se značně rozmohla za posledního roku, jednak touhou obdržeti v Americe nové úvěry. Připomíná se, že italský dluh ve Spojených státech amerických je značně menši, nežli válečné dluhy Velké Britanie a Francie. Na levicových místech francouzských je vyslovováno politování, že Mussolini opět bez jakéhokoliv předchozího dotázání se Francie a Anglie učinil samostatný krok v této věci a zlomil tak dosavadní společnou frontu evropských dlužících států vůči Americe.

Obléhání Madridu.

Po 22 denním obléhání Madridu je možno říci, že taktika, které používali povstalci, aby přemohli obranu vládního vojska se neosvědčila. Povstalci postupují v klínovité formaci, aby prorazili za každou cenu frontu a nestaraji se o ohranu týlu. Všechny ofensivní pokusy dosud selhaly, protože vládní oddíly jsou nyní organisovány a mají dostatečnou zásobu válečného materiálu. Některé oddíly se dostaly z Aranjuezu až do Talavery, přes to, že byly intensivně bombardovány povstaleckým letectvem. Není vyloučeno, že pro změnu operační metody změní také povstalci svůj útočný plán a rozdělení bojových sil. Podle pohybů, které je možno pozorovati zvláště v universitním městě se dá souditi, že povstalci hodlají přemístiti legionáře a marocké vojsko.

Velitel Madridu, generál Miaja, byl sesazen.

Generál Queipo de Llano sdělil pomocí sevillského vysilače, že generál Miaja, dosavadní velitel obranné junty v Madridě, byl zbaven svého místa a to pro návrh na příměří, které nabídl povstaleckému vojsku. Z Barcelony už odjel jiný generál do Madridu, aby se tam ujal velení. Milicionáři, kteří byli nakloněni příměří, byli nahrazeni mezinárodními oddíly dobrovolníků. Sesazení generála Miajy bylo usneseno ve schůzi Caballerovy vlády, jíž se zúčastnil i president Azaña který narychlo přijel z Barcelony.

Queipo de Llano oznámil totiž před tím, že se dostavili do posic nacionalistů u Lava Valasquez v universitním městě madridském dva parlamentáři obranné junty a navrhli příměří, za něhož by civilní obyvatelstvo madridské bylo vystěhováno.

Trocký dostal z Norska výpověď.

Podle „Daily Heraldu“, oznámil norská vláda 26.XI. t. r. Trockému, že se musí do 30. listopadu ze země vystěhovat. Bude-li se zdráhati této výzvě vyhovět, bude zatčen.

Světová sklizeň pšenice

Světová sklizeň pšenice byla dle zprávy mezinárodního zemědělského ústavu v Římě letos menší než v minulých letech, třebaže loňskou poněkud předčila. Až na SSSR, Argentinu, Čínu, Turecko a podunajské země, byla ve všech státech slabší loňské. Ke krytí spotřeby zemí, dovážejících pšenici, jež stoupla z loňských 500 mil. bušlů na 545 mil., bude nutno zásoby, určené pro vývoz ve výši 426 mil. bušlů doplniti ještě přebytky z minulých let.

Ženská hlídka.

Dítě začíná mluvit.

První slova dítěte vzbuzují po každé nový úžas. Již v prvních zvucích hledáme výrazy nějakého přání. Jsme-li však dosti kritičtí, odlišujeme prosté slabikování, které se ozývá někdy kolem půl roku od inteligentnějšího označování osob a věcí, které se začíná o několik měsíců později. Zájem matky se přirozeně obrací k tomu, jak zachytiti primitivní počátky dětského žvatlání a pomoci dítěti v zápase o nová slova.

O řeči dítěte platí určitá obecná pravidla, ale vlástní vývoj probíhá u každého dítěte svým zvláštním způsobem. Děti začínají mluvit mezi 9. 18. měsícem. Děvčátka dříve, chlapci později. Také již bylo vypočítáno, kolik slov mají děti v které době. Tak děti kolem jednoho roku prý již mají zásobu asi 6 slov, ve dvou letech přes 500 slov, ve třech letech kolem 1.500 slov a ve čtyřech přes 2 000 slov. Tato čísla však nesmíme brát za měřítko inteligence. Jazykový vývoj zejména v samotných počátcích ještě nic neříká o schopnostech dítěte a do znač-

ne míry závisí na různých okolnostech i vývoji hlasových orgánů.

Je zajímavo si všimnouti pravidel, jak lze dítěti přispěti v jeho jazykovém vývoji. Především hovorem, vedeným prostě, jasně a pomalu. Řeč se dítěti neusnadní napodobením, šišláním, dětským žvatláním. Mnohdy dětí mluví jasněji nežli ti, kdo se s nimi snaží dorozumět. Nelze očekávat, že dítě bude hned opakovati každé nové slovo. Je třeba mu je opakovat trpělivě a několikrate, jak se naskytne příležitost. Při tom je nutno vždy ukázat na předmět, ke kterému se slovo vztahuje. Dítě nezajímá slovo samo o sobě, ale protože to slovo něco označuje. Záleží také na volbě slov. Volíme slova krátká a výrazná. Děti samy naznačují cestu, Dávají s počátku přednost označení „hijé“ před slovem kůň, „čiči“ před slovem kočka. Zajímají je věci, které se pohybují, vydávají zvuky a ovšem všechno, co se jí a co jim chutná. Zásoba slov roste potřebou se dorozumět. Dáme-li dítěti všechno do ruky, než si o to řekne, zbavujeme je potřeby vyjadřovat svá přání. Důležité jsou také dojmy. S každým novým dojmem přibude několik slov. Proto tolik záleží na prostředí. Dítě, které tráví většinu času doma, mluví méně nežli dítě, které se vrací z výletu, kde vidí hromadu nových věcí.

Ale nemá mnoho významu a spíše škodí než prospívá, pokoušíme-li se u tak malých dětí nějakým způsobem urychliti jejich jazykový vývoj. Do 18 měsíců se dokonce zakazuje všechny pokusy toho druhu. Zato od dvou do čtyř let většina dětí už samostatně projevuje snahu seskupovat slova a věty, opakovat jednoduché říkanky a zaslechnuté písničky. Dětské samomluvy, které mají svůj původ a někdy i rytmus, hrají důležitou úlohu ve vývoji dítěte a nemají se přerušovat dospělými.

Poměrně dost pozornosti se dnes začíná věnovat opoždění a vadám řeči. Opoždění do dvou let neb do půl třetího roku nemusí ještě znamenat žádnou poruchu. Nezačne-li však dítě mluvit ani v té době, lze soudit na nějakou vadu. Překážka muže být v mandlích h. chrupu, rozštěpeném rtu, ale jsou také příčiny ještě vážnější. Z vad řeči je nejčastější koktavost, která může býti nervového pokladu. Začne-li koktati dítě, které mluvilo předtím jasně, stačí dopřáti mu klidu a vésti je k pomalému vyslovování, aby se vada zase napravila.

Ovšem každé dítě je studijním případem samo o sobě. A maminky mají nejlepší příležitosti poslouchat a zaznamenávat, jak se jejich dítě vyvíjí a pomáhat mu i v řeči tak, jak to právě potřebuje.

CENY OBILÍ.

Záznam 2.XII. soukromého obchodu—zač kupuje.

Žito	zl. 15.25	za 100 kg
Pšenice	„ 20 50	„
Ječmen	„ 18.75	„
Oves	„ 14.50	„
Hrečka	„ .—	„
Proso	„ .—	„
Řepák	„ 45.50	„
Hrách	„ .—	„
Fasole	„ 21.00	„
Mák	„ 88.00	„
Jetel	„100.00	

Různé zprávy.

Slavný pohřeb krise v Americkém Akronu.

V severoamerickém městě Akronu, ve státě Ohiu, pracují četné továrny plnou parou a přibraly tolik dělníků, že město s 300.000 obyvateli nemá už nezaměstnaných. Tuto radostnou událost oslavilo 4.000 textilních dělníků tím, že slavnostně pochovali nenáviděnou krisi. Dělníci zhotovily sochu hospodářské krise a pak ji zastřelili, položili do rakve a pochovali do země. A na hrob postavili kámen, na němž na věčnou pamět se čte nápis: „Tady leží paní „Krise“, narozená r. 1929, zesnulá r. 1936, nikým neoplakávaná“.

Anglie vymírá?

Za třicet let budeme mít v Anglii jenom dvě třetiny dnešního počtu matek. Na tom se nedá ničeho změnit. I když počítáme, že se průměrná velikost rodiny nebude dále zmenšovat, porodi děti, narozené r. 1933 jen 355.000 dětí v r. 1963, což srovnejte se 580.000 dět , narozených v roce 1933 a 948.000 dětí, narozených v roce 1930. Velikost průměrné rodiny by se musila zvětšit o 64 proc., aby počet porodů r. 1963 se rovnal počtu z r. 1933, a o 167 proc., aby se počet porodů r. 1963 rovnal počtu z r. 1903 Můžeme předpokládat zvýšení reprodukční míry? Je bezpečnější počítat s

104.

se pohnouti a počal se pokoušeti, aby si získal přízeň té, kterou mu za budoucí ženu vybrali. Alice s počátku tvářila se nerozhodně, ale potom se obměkčila a dovolila, aby bylo v úzkém kruhu slaveno zasnoubení. Než k němu došlo, vyžádal si Artur lhůtu jednoho roku do sňatku, a to byl poslední ústupek, kterého dosáhl.

Sotva Alice měla Artura zajištěného, prchalo její vzrušení a zvolna vracela se do staré koleje chladu a sebelásky. Marně snažil se Artur ji probuditi a rozehřáti. Jako by ji těšilo že mu působí bolest svou zdrženlivostí a upjatostí, počala ho týrati rozmary, jež v Arturovi rychle vyhladily první známky klíčící lásky. Záhy zvykl chovati se vůči nevěstě jako ona k němu, byl sice pozorný, korrektní, ale jeho srdce mlčelo a její krása byla mu lhostejná. Když se potom s příbuznými do Čech vrátil, jako by se mu ulevilo. Netoužil po spatření své nevěsty, nacházel výmluvy, aby se vyhnul návštěvám rodiny své nastávající a plnými doušky pil rozkoš své samoty a svobody. Napadla-li mu nevěsta, zapuzoval myšlenku na ni a byl rád, když ani teta, ani strýc se o ní nezmínili.

Dnes byla mu vzpomínka dvojnásob nepříjemná. Jako by se cosi vetřelo do jeho nitra, co porušuje jeho tichou náladu. Ale

101.

„Ty jsi ke mně velice laskava a děkuji ti vřele za tvá krásná slova, ale teď již prosím tě dosti o mé svatbě. Je mi tahle krásně, že bych hned zůstal svobodný.“

„Rozmazlila jsem tě“ hrozila mu laskavě prstem, „jednou budeš litovat, že jsem nebyla přísnější.“

Vtom vešel lokaj, přinášeje odpolední poštu a hraběnka se čile chopila novin a listů. Artur také prohlédl časopisy a když později přišel s rýc, hovořeno o obsahu došlých zpráv. Ven již nešli a povečeřevše na balkoně, setrvali v teplém večeru pozdě do noci venku. Když Artur odešel do svého pokoje, bezděčně si vzpoměl na svoji rozmluvu s tetou. A jako by všecko to znovu obkličilo jeho duši a sevřelo jeho nitro, usedl k otevřenému oknu, zapálil si cigaretu a přemýšlel.

Alici si představil, bujnou krasavici, která měla pověst chladné krásky a bohaté nevěsty. Viděl její slonově bílou pleť, velké černé oči, směle sklenuté obočí a sličně skrojené hrdlo, které vábilo pohledy mužů. Stále se usmívala, ale úsměv její působil mrazivě, jako by byl ztrnulý a naučený. Instinkt Arturův poznal v ní chladně vypočítávající koketu, vědomou si krásy a povýšenosti. Byla sama do sebe zamilována a tato její sebeláska byla jediným náruživým pocitem její

tím, že poklesl, dnes již sto let trvající, bude pokračovat. A ať proti tomu podnikneme cokoli, dnešní naše akce nedosahne pravděpodobně účinku před uplynutím jednoho století (!). Podrobné propočty ukazují, že ze $40^1/_2$ milionu obyvatel Velké Britanie zůstana za sto let jen 20 mil., t. j. polovička, za předpokladu, že plodnost a délka věku (což není porodnost a úmrtnost), zůstane na výši roku 1933. Jestli budou klesat dosavadní rychlostí, zbude za sto let z nynějších $40^1/_2$ mil. obyvatel Velké Britanie necelých 4,5 milionu!

Osm nejchytřejších zvířat.

Jeden anglický zoolog si dal práci se zjištěním, která zvířata jsou nejchytřejší. Dospěl k dolejšímu výsledku: 1. Opice. Nejchytřejší z nich je šimpanz. Rychle chápe. Umí se sám ustrojit, sedět u stolu a jíst. Přinese si židli a postaví se na ní, chce-li dosáhnouti něčeho, co stojí příliš vysoko. 2. Slon. Filosof mezi zvířaty. Je-li chycen, zjistí rychle zbytečnost pokusů o útěk, naučí se do měsíce konati pravidelnou prácí; celou řadu úkonů koná přesně podle rozkazu. Nikdy není příliš starý, aby se něčemu naučil. Sám zavře vrata své stáje v zimě a otevře je v letě. 3. Pes. Má výhodu tisíciletého společenství s člověkem. Dá se vycvičit, ale jeho myšlení není tak exaktní jako u opa. 4. Bobr. Má překvapující konstruktivní smysl. Dvěma bobrům v londýnské zoo se podařilo probourati tunel, kterým chtěli uprchnouti. Tunel byl odkryt a zbořen. Krátce poté postavili bobři jakousi šikmou horu z bláta, která vedla přes zeď. Když dozorce i toto dílo zničil bobři přestali. 5. Kůň. Je ho možno naučit, aby hrabal kopytem tolikrát, kolikrát jeho učitel kývne hlavou. 6. Tuleň. Je to velmi učenlivý, učí se rychle a naučené dlouho podrží. Dovede různé kousky, ale jenom když potom dostane rybu. 7. Medvěd. Je to komik v říši zvířat. Dělá mnohé věci jen proto, aby mu lidé tleskali nebo se smáli. Je to chytrý, že smočí tvrdý chléb ve vodě, nežli ho začne jíst. 8. Kočka. Jedno z nejnezávislejších zvířat, jehož inteligence je úměrná jeho tvrdohlavosti. Kočka žije vlastním životem a poslouchá člověka pouze tehdy, chce-li, nebo je-li jí to prospěšné.

Jak jsou trvanlivé kožišiny?

Nejtrvanlivější je mořská vydra a také rosomák. Označíme-li jejich trvanlivost číslem 100, lze označiti dále: medvěd 94, bobr 90, tuleň 80, kuna a skunk (nebarvený) 70. svišť (nebarvený) a sobol 65, svišť (barvený) 50, krysa pižmová (ondatra) 45, liška nebarvená 40, vačice opossum 37, hranostaj a sibiřsská kuna 25, liška barvená a šedá veverka 25 a 20, činčila a koza 15, králík jen 5.

Země tři sta řečí.

„Indie je svět pro sebe", píše angdický list S. Nelze se tomu ani divit, poněvadž 300 milionů obyvatelů v Indii lze uznávati jako malý svět, jenž nepostrádá ani rozmanitosti, ani pestrosti. Lidé se různí nejen svými zvyky, způsobem života, ale i řečí. Vždyť pouze mateřských jazyků, tedy původních jazyků, je v Indii 33 a k těmto se druží 300 příbuzných nářečí. Nejrozšířenější řeč je v Indii „Hindi", již mluví 82 milionů lidí. Následuje řeč „Bengali" a „Telegu", jíž mluví další většina lidí, potom následují cizí státní. Angličtina není v Indii tak zastoupena, jak by se dalo předpokládati a mluví tam anglický pouze 304.000 lidí, což není tak přílišné, vzhledem na počet obyvatelstva. Dlužno ještě přidati do indického seznamu řečí dvě řeči umělé, a to „Hindustani" a „Hurdu", které byly, jako na příklad esperanto, umělé vytvořeny, aby se mohli obchodníci různých území snadněji dorozuměti.

Hospodářský zpravodaj.

O tlumeni moru prasat.

Kromě neikrajnějších a současně nejúspěšnějších opatření, která spočívají v odporažení chorých kusů, dále kusů nákazou a nakažením podezřelých a v následné důkladné desinfekci vepřína a výběhu, je ještě jedno opatření, kterým lze mor tlumiti a to jest očkování.

Očkování proti moru jest však jen tehdy úspěšné, je-li vykonáno včas a je-li choroba mezi vepři ještě jen málo rozšířena. Záleží tu proto především, aby hospodář při onemocnění vepřů povolal záhy zvěrolékaře, aby choroba byla včas rozpoznána. Je-li mor prasat více než přes 15 proc. mezi vepřovým bravem rozšířen, nelze očkováním docíliti již úspěchu. V takových případech jest pak nejlépe sáhnouti k nejkrajnějším opatřením, ba mnohdy k vybití celého chovu.

102.

duše. Od mládí obklopena nápadníky, kteří ji zahrnovali hymnami lichoty, naučila se pouze samu sebe míti na paměti a protože bohatství otcovo dovolovalo, aby sáhla po každém komfortu, vyhýčkala svoji bytost v cosi, co nemá žádných jiných povinností a potřeb, leč aby nepřetržitě trval onen kult její osoby a ono pohodlí jejího okolí.

Přítomnost mužů nevzrušovala v ní touhu po polibcích a vášnivém objetí, takové vášně jako by jí vůbec byly cizí. Měla rozkoš z toho, že jiní po ní touží, že ji stíhají lačnými pohledy a že vymýšlejí steré cesty, aby se k ní hostali. Dráždila je často rafinovaným způsobem a když již některý z nich se domníval, že ji uchvátí, svým ledově pohrdavým způsobem srazila ho s výše jeho snů a odvráťila se od něho, jako by ho neznala.

Artur, jenž jí byl představen, sice také projevil obdiv nad její krásou, ale nic více než obdiv. Najevil žádné touhy pobaviti se s ní, získat si její přízně, zmocnit se jejího srdce. A to ji rozhořčilo a uvedlo v nepokoj. Viděla, že Artur je elegantní, mužný zjev, že má jméno a konečně také nějaký majetek a že se za ním otáčí sta jiných žen, svobodných i vdaných. Považovala za nemožné, aby dal některé jiné přednost před ní, a když

103.

selhaly všechny její pokusy, aby ho rozehřála a přátelštějším učinila, ve svém vzdoru sáhla k silnějšímu prostředku. Svěřila se matce, že se jí líbí Artur a její přání bylo rozkazem, aby Artur byl pro rodinu získán.

Starý Rotborn sice krčil rameny, protože znal majetek Arturův a věděl, že Ředhoř je zadlužená, ale potom jako dobrý spekulant uznal, že není k zahození jeho jméno, že není také k zahození naděje na dědictví po hraběcích manželech. A konečně, vždyť si toho přála Alice a čeho ta si přála, bylo mu rozkazem. Při nejbližší příležitosti podařilo se mu získati hraběnku a postaral se, aby se dověděli, jak velké věno Alice dostane. Hraběnka, jež stále ještě byla nerozhodnuta, byla nadobro překonána, když přijala spolu s hrabětem pozvání k návštěvě panského sídla Rotbornových nedaleko jezera Bledského. Přepych a bohatství, jež se jí tu zjevilo, závodilo s rostomilostí Alice, která se vůči hraběcím manželům chovala s něžností milující dcery.

Na přání hraběnčino přijel sem i Artur. Byl sice překvapen, zprvu bylo znáti, že je mu jaksi nevolno a že se do veselé nálady nutí. Ale potom, když hrabě Robert s ním promluvil a hraběnka mu držela dlouhé kázání o vynikajících vlastnostech Aliciných, dal

Aby očkování mohlo býti provázeno úspěchem. Jest nutno šetřiti kromě svrchu uvedených pokynů ještě následující okolnosti. Mají býti převším odstraněna všechna, ať již jakákoli chora zvířata a dále i kusy zakrslé. V pravém slova smyslu nešťastným krokem jest pokus o léčení některých chorých kusů, neboť tyto jsou největším zdrojem a udržovatelem nákazy. Dalším velmi důležitým opatřením při moru vepřů jest soustavné měření tělesných teplot chovaných vepřů. Zvířata s horečkou 40—50·5° C jest nejlépe ihned odporaziti nebo alespoň dobře osamostatniti a očkovati. Dostoupilo-li onemocnění již pokročilejšího stupně, nelze s úspěchem léčení již počítati.

Zdravá prasata očkuje zvěrolékař ochranně serem proti moru podle váhy kusu 10—60 až 80 cc sera. Serum vstřikuje se do svalstva. Čerstvě nakažené kusy očkují se dvojnásobnou dávkou, přirozené podle váhy kusu. Choré kusy, pokud se léčí, očkují se co možno velkými dávkami. Očkováním serem dodává se kusu odolnost celkem jen na 2—3 týdny. Ve stádě, kde se mor objevil, zdravá prasata se zpravidla vždy v krátké době morem nakazí. Jsou-li však včas očkována, přetrvají nákazu a získají tak dlouhotrvající odolnost, t. j. odolnost na řadu měsíců. U těch zdravých, očkovaných kusů, u kterých nákaza nevznikla, je po uplynutí 2 — 3 týdnů opět nebezpečí, že se morem těžce nakazí, a jest proto nutno očkování opětovati, pokud podezřelé známky této choroby se mezi bravem objevují, nebo pokud hrozí nebezpečí nakažení toutoc horobou ze sousedství. Bylo-li choré prase očkováno a po očkování se příznaky moru u něj znovu objevují, takové jest v každém případě včas odporaziti. Ve stádě, ve kterém se mor objevil, jest současně s očkováním prováděti desinfekci, na př. horkým rostokem sody, 30—50 g sody na 1 l vody a čerstvým, vápenným mlékem. Zachovává-li se tento postup, za svrchu uvedených podmínek, lze mor úspěšně utlumiti.

Ochranně očkuje se proti moru vepřů především, je-li chov ohrožen morem ze sousedstva, dále v chovech, které stálým nákupem nových kusů jsou ohrožovány. Ze stejného důvodu očkují se i prasata, která se dopravují na trhy a výstavy.

V případech, kde jde u prasat o t. zv. smíšenou nákazu, nákazu—mor, a druhotnou infekci, nemá očkování serem proti moru přirozeně žádoucího výsledku.

Z Chmelného trhu.

CHMEL.

Žatec, dne 30. listopadu 1936.

Také v uplynulém týdnu trval klidný výkup žateckého chmele Hledány hlavně prima chmele a pak opětně levné druhy. Týdenní obrat činil as 1000 centů a je přiměřený stále se zmenšujícím zásobám jak na venkově, tak na trhu v Žatci. Kupovalo se většinou pro účely exportní. Ceny jsou nezměněně pevné a pohybují se mezi

Kč 700.— až 1200.— za 50 kg.

Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala dosud 49.596 žoků v čisté váze 114.600 cel. centů po 50 kg žateckého chmele sklizně 1936.

Český odbor Jednoty chmelařské v Žatci.

Adresa redakce a administrace: Kwasiłów na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně“ spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 5 zl. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/12 zadních stránek 6 zl. za jednou. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.